

[Udenrigsministeren]

Der forudses således en gradvis ændring af dansk eksports struktur. Men en sådan ændring opnås ikke gennem øget offentlig styring. Den opnås alene gennem et tillidsfuldt samarbejde mellem på den ene side erhvervene, der udfører den faktiske eksport, og på den anden side regeringen og den offentlige sektor.

Tilliden til fremtiden skal befæstes. Erhvervslivet skal kunne disponere i tillid til, at rammerne for dets virke ikke ustandselig ændres.

Det gælder den almindelige økonomiske politik, der skal give erhvervslivet gunstige økonomiske arbejdsvilkår. Og det gælder en række incitamenter, som regeringen vil tilbyde erhvervslivet med det formål at gøre det tillokkende at foretage omstillinger til morgendagens krav.

Produktion og beskæftigelse i eksporterhvervene har vist stigning, men den pristilbageholdenhed, som konkurrencen på eksportmarkederne har påtvunget Danmark, har medført, at værdien af den samlede eksport ikke har kunnet vokse tilsvarende. Eksportens bidrag til at rette op på betalingsbalancen har derfor ikke været så stort som ønsket.

I perioden 1970–85 steg eksporten i gennemsnit med 5 pct. pr. år målt i faste priser.

I 1970 aftog de vestlige industrilande (OECD-kredsen) omkring 80 pct. af dansk eksport. Det gør de stadig. Inden for denne gruppe tager det sydlige EF, USA og Japan en stigende andel, medens Storbritanniens og de nordiske landes traditionelt store andel har været faldende.

Konjunkturudsigterne for de europæiske lande er uensartede. Den økonomiske politik har et forsigtigt og restriktivt præg. Udsigterne for 1987 viser dog tegn på en øget vækst i forhold til 1986. Med Danmarks store afhængighed af de europæiske markeder er der derfor udsigt til, at udviklingen i afsætningsforholdene for det danske eksporterhverv i 1987 vil forme sig noget gunstigere end i 1986.

Uanset den moderate økonomiske vækst forventes både importen og det indenlandske forbrug i dansk eksports hovedaftagerlande at stige i 1987. De danske ambassader på de vigtigste eksportmarkeder har anslået, at im-

porten i 1987 i de større EF-lande vil stige mellem 5 og 9 pct., i USA med knap 4 pct., i Japan med mellem 3 og 4 pct. og i de nordiske lande med omkring 3 pct. Disse udsigter indebærer en stærk tilskyndelse til, at dansk eksport i 1987 søger ikke alene at fastholde, men også at øge sit fodfæste på de traditionelle hovedmarkeder, som i dag aftager mere end 75 pct. af vor samlede eksport.

Den stærkeste vækst i industrilandenenes samhandel har fundet sted for nogle få varegrupper. De er alle industrivarer, men det er samtidig ofte områder, hvor dansk eksport står svagt.

Det ændrer dog ikke ved, at i den nærmeste fremtid – som i dag – vil det største bidrag til eksportindtjeningen komme fra industrien.

Vurderinger fra de danske ambassader i udlandet peger på, at ekspansionsmulighederne især vil gøre sig gældende inden for generelle varekategorier som højteknologi, bioteknologi, alternativ energi og miljø. Tjenesteydelser må fortsat forventes at møde en dynamisk efterspørgsel. Også en række forbrugsvarer og fødevarer med høj forædlingsgrad forventes at møde en stigende efterspørgsel.

Regeringen vil derfor gennem en øget indsats på en række områder yde sit bidrag til at styrke virksomhedernes evne til at udnytte disse muligheder:

Regeringen vil støtte den langsigtede teknologiudvikling i virksomhederne. Det vil ske gennem samarbejdsprojekter mellem virksomheder og forskningsinstitutter for at fremme innovation og gennem eksportudviklingsprogrammer på særlige markeder.

Regeringen vil støtte en indsats på det materialeteknologiske område for at sikre virksomhedernes kendskab til nye produkter. Regeringen vil styrke dansk deltagelse i internationale udviklingsprogrammer. Formålet er øget eksportindtjening ikke kun på kort sigt, men også på længere sigt gennem anvendelse af den ny viden, som virksomhederne får adgang til gennem deltagelse i samarbejdet.

Regeringen vil støtte bestræbelserne for at styrke dansk design som led i det teknologiske servicesystem.